

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Jytte Hilden mener, der skal bruges milliarder af kroner ekstra på børneområdet, og ældreområdet skal der vel heller ikke spares på – så er der næsten ingen steder tilbage at spare. Hvor er det så, Socialdemokratiet vil få deres politik til at nå sammen?

Jeg vil advare fru Pernille Forchhammer mod at tro, at det er noget, hun kan lade hr. Lykketoft og andre, der udtaler sig generelt om tingene, klare. Nej, i den lange politiske levetid, fru Pernille Forchhammer vil få, tror jeg, vil hun gang på gang opleve, at også hendes vælgere spørger: Hvad har du gjort for, at vi kunne spare lidt hist og her; vi har jo aldrig hørt om andet, end at du er gået imod besparelser?

Dette med at betragte enhver sparebestræbelse som noget kriminelt og enhver merudgift som en sejr er forældet tale i det land, der har verdens højeste skattetryk og verdens største udlandsgæld – i hvert fald næsten største.

Derfor vil jeg gerne sige rent ud: Jeg er overhovedet ikke flov over ét eneste af de spareforslag, jeg har fremsat. Selvfølgelig ville jeg da hellere være fri for nogen af dem, og det kunne jeg jo let være blevet, hvis Tinget ikke havde haft så travlt med at vedtage merudgifter i de foregående år, men det tager vi med godt humør.

Pengene er brugt; nu skal regningen betales, og kan vi ikke få Folketinget til at gå med til det ene forslag, kommer vi med nye, men Folketinget kan ikke blive ved at sige nej til regeringen gang på gang, når det eneste, vi vil, er at betale regninger, som dette Ting selv har udskrevet. Specielt for et lille års tid siden var det især Socialdemokratiet, der udskrev en meget stor regning, og hvis ikke man vil gøre sig til genstand for den danske befolknings almindelige foragt, bedes man tage den opgave alvorligt at hjælpe med at finde pengene. Det er min eneste kommentar i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Nu er det jo ikke finanslovsforhandlingen, vi har på nuværende tidspunkt, men jeg vil gerne lige anføre, at vores sparekatalog er offentliggjort i dag, og derfor kan jeg også tillade mig at sige, at vi i vores forslag har oplistet lige knap 4 mia. kr. i besparelser under Undervisningsministeriet. Alene det faktum, at vi kunne spare 2½ mia. kr. bare på folkeskoleområdet, hvis

landets skoler havde samme standard som skolerne i Holmsland Kommune, synes jeg er værd at gøre sig nogle overvejelser om. Når vi i øjeblikket taler om brugerbetaling på 60 mio. kr. – eller 61 mio. kr. med gebyrer – synes jeg som sagt, det er værd at tænke over.

Dernæst vil jeg gerne sige til undervisningsministeren, at Fremskridtspartiet bestemt går ind for brugerbetaling, ligesom vi går ind for, at den enkelte person i samfundet skal have et ansvar for, hvad vedkommende forbruger af forskellige ydelser i vores samfund. Men som jeg sagde i mit første indlæg, kan vi ikke bare gå med til brugerbetaling, når vi samtidig ikke får nogen skattelettelser. Man kan ikke blive ved med at udsuge befolkningen på den måde, som jeg kan se der her er lagt op til. Vi ved alle sammen, at det, som bliver kaldt for besparelser, ikke har en disse med besparelser at gøre; det er udelukkende nulstilling.

Hvis man skal tale om et ansvarligt parti, vil jeg bede alle om at tænke på Fremskridtspartiet, for det er nødvendigt ud fra en helt realistisk betragtning, at der skæres voldsomt, og vi har på nuværende tidspunkt angivet besparelser på hele finansloven for 50 mia. kr. Men det er jo ikke den, vi taler om nu. Hvad angår sundhedsområdet, vil vi, som ministeren udmærket godt ved, ikke have brugerbetaling under nogen omstændigheder.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg synes, det er lidt pinligt at høre undervisningsministeren stå heroppe og beklage sig. For mig at se er det undervisningsministerens opgave at forsøge at samle et flertal bag de forslag, som han præsenterer dette Ting for. Undervisningsministeren har gennem hele sommeren vidst, at der i dette Ting ikke er flertal for indførelse af brugerbetaling på hverken ungdomsuddannelser eller de videregående uddannelser. Derfor synes jeg, det er spild af Folketingets tid, at undervisningsministeren alligevel fremsætter forslag for Folketinget i stedet for f.eks. at sammenkalde nogle af partierne til forhandlinger, så vi kunne få en uddannelsespolitik, som for en gangs skyld kommer til at hænge sammen i en helhed.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at uddannelse er en investering, og i krisetider sparer man ikke på investeringer. Vi synes, det var på